

Forslagene omhandler inddrivelse af forskellige tilgodehavender, som det offentlige har, og der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at vi i Socialdemokratiet selvfølgelig mener, at borgeren skal betale det, han skylder. Men jeg tror, man skal være opmærksom på, at borgerne kan deles op i forskellige grupperinger. Der er dem, der gerne vil, men som rent faktisk ikke kan, og så er der dem, der hverken kan eller vil. De sidste skal selvfølgelig under alle omstændigheder betale, det skal der ikke være nogen som helst tvivl om, men problemet er dem, der gerne vil, men ikke kan.

Regeringen har ønsket at samle inddrivelsen af tilgodehavender i de 30 skattecentre med begrundelsen, at så skal borgeren kun henvende sig ét sted. Det holder ingen steder, idet regeringen jo også har lagt vægt på, at man, hvis man har en gæld til kommunen, i første omgang skulle have en afdragsordning der, og det kan f.eks. være en social ydelse. Hvis den samme borger skylder i skat, skal vedkommende jo have den skat inddrevet gennem inddrivelsescenteret. Allerede der er det i hvert fald et spørgsmål om at henvende sig mere end ét sted.

Kl. 19.10

Man gør også meget ud af at sige, at disse inddrivelsescentre simpelt hen er nøglen. Kommunen får som sagt en vis mulighed for at lave aftaler, men hvis aftalen ikke overholdes, bliver man sendt videre til det her inddrivelsescenter, som vi også ser kommer til at ligge ret langt væk fra rigtig mange borgere, for det er jo sådan, at disse inddrivelsescentre placeres i forbindelse med de skattecentre, vi har.

Der har vi det samme problem, som jeg rejste tidligere, at borgerne i f.eks. Sønderjylland, som har en gæld, får op til 100 km's transport, hvis der skal holdes et møde med den nærmeste pantefoged i sådan et inddrivelsescenter.

Det er langt, og det er formentlig sjældent disse borgere, der har de fleste ressourcer til at komme frem på enten den ene eller den anden måde. Det er formentlig ikke dem, der kører i de flotteste biler. Det tror jeg bestemt ikke det er.

Vi har hørt den her ordning blive voldsomt kritiseret af de mange deputationer, som allerede har besøgt Folketingets Skatteudvalg. Det er kommunale folk, der synes, at den her ordning er ganske utilfredsstillende. De lange afstande kan for den enkelte borger meget let komme til at betyde, at man skal bruge en halv eller en hel dag og dermed også miste en halv eller en hel dagløn for at komme til det nærmeste center.

Problemet er så, at pantefogeden, hvis man vælger ikke at møde op, fordi der er lang afstand, stadig har mulighed for at foretage udpantning, og det er bestemt ikke gratis, hvis man skal have besøg af pantefogeden, som også skal rejse fra dette inddrivelsescenter.

Det, der også er et problem, synes vi, er, at man siger, at alt dette her skal gøres elektronisk administrerbart, ja, man bruger rent faktisk ordet administrerbart. Det drejer sig altså ikke om at lave aftaler, hvor der tages hensyn til familiens samlede økonomi, men derimod om, hvad der kan lægges ind i en skabelon i Skatteministeriet.

Det gør naturligvis reglerne ensartede, men det er jo ikke sådan, at alle borgere er ens, og at alle borgere skal behandles ens. Det skal borgerne ikke, fordi de enkelte borgere ofte er i meget forskellige situationer, og derfor skal der være tale om en individuel behandling.

Som det også fremgår af bemærkningerne, skal der ikke foretages betalingssevnevurderinger som dem, vi hidtil har set. Det vil sige, at der ikke skal foretages en vurdering af den enkelte skyldners samlede økonomi og den enkeltes mulighed for at betale. Alt puttes ind i maskinen. Det, der kommer ud, er ens. Det er det, vi kan se.

Når der ikke skal foretages disse betalingsvurderinger, er det, fordi disse vurderinger er omkostningskrævende; det fremgår også af lovforslaget. Jeg må sige, at det nærmest er en tilståelsessag. Venstre har åbenbart valgt et nyt slogan: »Systemet frem for borgerne«.

Et sådant maskinelt inddrivessystem, hvor borgernes betalingssevne ikke skal vurderes, sparer naturligvis medarbejdere, men den service, borgerne får, bliver helt åbenbart også ringe. Her har vi også svaret på, at regeringen ikke vil give nogen jobgaranti i forbindelse med kommunalreformen.

På det her område vil der formentlig blive reduceret ganske betydeligt i medarbejderstaben, fordi man vælger den maskinelle inddrivelsesvej, der her er lagt op til. Regeringens udsagn om, at ingen mister sit arbejde ved kommunalreformen, bliver altså med det, vi ser her, et løfte uden indhold.

Statsministeren sagde ved Folketingets åbningsdebat, at kommunale medarbejders løn- og ansættelsesforhold ikke skulle forringes, og at medarbejderne følger opgaven. Det vil vi godt sætte spørgsmålstegn ved i den her sag og bede skatteministeren afklare, hvordan disse